

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

การสื่อสารมีความสำคัญ และมีความสัมพันธ์อย่างใกล้ชิดกับสังคม “ การสื่อสารเป็นสายใยของสังคม และเป็นส่วนประกอบที่แนบเนื่องกับกระบวนการสังคมอย่างต่อเนื่อง” วิชาการของสังคม จากกำเนิดจนถึงสภาพปัจจุบัน และการเปลี่ยนแปลงไปสู่อนาคต ซึ่งอาศัยการสื่อสารเป็นปัจจัยพื้นฐานทั้งสิ้น อาจกล่าวได้ว่า สังคมเกิดจากการสื่อสาร สังคมดำรงอยู่ได้ด้วยการสื่อสาร และเมื่อสังคมจะพัฒนาต่อไปสังคมก็ต้องอาศัยการสื่อสารเป็นเครื่องมืออย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้ หากปราศจากการสื่อสาร สมาชิกของสังคมก็จะไม่สามารถรับทราบข่าวสารเกี่ยวกับการพัฒนา และย่อมไม่สามารถเปลี่ยนเป็นคนที่ดีขึ้นได้ สังคมโดยรวมก็ไม่สามารถที่จะพัฒนาได้ (ปรมะ สตะเวทิน 2533 : 73)

การสื่อสารสามารถนำมาใช้เป็นเครื่องมือในการติดต่อกับมวลชนได้ทุกระดับ และยังใช้เป็นพื้นฐานในการเชื่อมโยงความเห็นพ้องต้องกันของปัจเจกชนในส่วนต่าง ๆ ของโครงสร้างทางสังคมเข้าด้วยกัน เป็นมวลชน หรือสาธารณมติ ตลอดจนให้ความรู้ และสารสนเทศ เพื่อสร้างความเข้าใจที่ดี และถูกต้องให้เกิดขึ้นภายในหน่วยย่อยต่าง ๆ ในมวลชน (นันทวัน สุชาติ และประมวญ บุญยะโทตระ 2531 : 471)

สภาพปัจจุบันของสิทธิการสื่อสารในประเทศไทย ได้เน้นความสำคัญที่สิทธิการสื่อสารย่อยของบุคคล 3 ประการ คือ สิทธิของมนุษย์ในการรับส่งข่าวสาร หรือสิทธิด้านข่าวสาร , สิทธิที่บุคคลจะเข้าถึงและมีส่วนร่วมในกระบวนการสื่อสาร และสิทธิของบุคคลในการพิทักษ์เรื่องส่วนตัว และวัฒนธรรมอันดี โดยถือว่าสื่อมวลชนเป็นกลไกสำคัญอย่างหนึ่งในสังคมที่ช่วยส่งข่าวสารไปสู่ประชาชนทั่วไป ขณะเดียวกันก็ช่วยเผยแพร่ข่าวสารระหว่างประชาชนด้วยกันเองให้แพร่หลาย และสะท้อนกระแสข่าวสารนั้นกลับไปยังหน่วยงาน และกลุ่มบุคคลที่เกี่ยวข้องด้วย สื่อ

มวลชนจึงเป็นทั้ง “ตัวแทน” (Agent) ที่มีผลกระทบต่อสิทธิการสื่อสารของบุคคล และ “ดัชนี” (Index) สะท้อนสถานการณ์เกี่ยวกับสิทธิการสื่อสาร (บุญเลิศ สุภคิล 2533 : 3)

หน้าที่ของสื่อมวลชนได้ถูกยึดถือปฏิบัติกันอยู่ทั่วไปในทุกสังคมที่มีกิจกรรมเกี่ยวกับการสื่อสารมวลชน แต่ความมากน้อยในทางปฏิบัติตามหน้าที่ดังกล่าวนั้นแตกต่างกัน ทั้งนี้เพราะยังมีปัจจัยอีกหลายประการที่เป็นข้อจำกัด ทำให้ไม่สามารถจะปฏิบัติตามหน้าที่ได้ เช่น ประเภทของสื่อมวลชน นโยบายของผู้บริหารสื่อมวลชน ความต้องการของผู้ใช้สื่อมวลชน ข้อจำกัดทางการเมือง เศรษฐกิจ และสังคม

จะเห็นได้ว่า ในสังคมที่มีความเจริญทางด้านเศรษฐกิจ และสังคม บทบาทของสื่อมวลชนต่อชีวิตประจำวันจะเพิ่มขึ้นทุกวัน สื่อมวลชนเป็นแหล่งที่ให้สาระและข่าวสารเพื่อประโยชน์ต่อการดำรงชีวิต การตัดสินใจ การคาดหวังต่อชีวิตมากขึ้นทุกที จนกระทั่งสื่อมวลชนเข้ามาเป็นส่วนสำคัญส่วนหนึ่งของชีวิตประจำวันของคน (ศิริชัย ศิริภายะ 2520 : 137)

โดยหลักนิเทศศาสตร์พัฒนาการ สื่อ คือตัวการที่จะก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงต่าง ๆ การเปิดรับสื่อ โดยเฉพาะอย่างยิ่ง สื่อมวลชน จะทำให้ผู้เปิดรับเป็นคนที่ทันสมัย แต่อย่างไรก็ดี สื่อมวลชนจะกระทำหน้าที่ได้ดีที่สุดก็คือ การถ่ายทอดข่าวสารความรู้ และกระตุ้นให้เกิดความคิดเห็นมากกว่าทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมโดยตรง (จุมพล รอดคำดี 2532 : 35)

โทรทัศน์ในปัจจุบัน ได้ยกฐานะของตนเองเสมือนหนึ่งเป็น Change Agent เป็นกลไกที่จะเปลี่ยนแปลงสังคม ระบบทางด้านธุรกิจ เป็นระบบหนึ่งที่จะส่งเสริมให้สถานีโทรทัศน์ทำหน้าที่ได้อย่างสมบูรณ์ และการที่โทรทัศน์เป็น Change Agent ก็เพราะ

1. โทรทัศน์เป็นแหล่งที่จะย่อโลกเข้ามาอยู่ใกล้ชิดกัน
2. โทรทัศน์ช่วยกระตุ้นให้เกิดการเปลี่ยนแปลงปรับตัวของสังคมตลอดเวลาทำให้ประชาชนเกิดแรงบันดาลใจที่จะติดตามค้นหาหาข้อมูลต่าง ๆ เพิ่มมากขึ้น
3. โทรทัศน์ช่วยยกระดับความเป็นอยู่ หรือมาตรฐานการครองชีพของประชาชนทำให้ประชาชนเห็นปัญหาของสังคม และแรงมือนี่จะช่วยกันแก้ไข
4. โทรทัศน์ช่วยสะท้อนข่าวสารข้อมูล ความเป็นอยู่ของประชาชน ให้รัฐบาลได้รับทราบว่ามีปัญหาเกิดขึ้น ณ จุดใด จะได้เร่งปรับปรุงแก้ไข โดยรัฐบาลจะต้องเล็งเห็นบทบาท

ของโทรทัศน์ในทางเศรษฐกิจ กล่าวคือ เป็นแหล่งหากิน หรือ เป็นช่องทางที่อยู่ได้ทางธุรกิจ (ประจวบ อินอ็อค 2533 : 10-11)

โทรทัศน์เป็นสื่อมวลชนที่มีอิทธิพลมากที่สุดสื่อหนึ่ง ถ้าพิจารณาในแง่ของเทคโนโลยี ก็เป็นเทคโนโลยีการสื่อสารสมบูรณ์แบบกว่าสื่อมวลชนประเภทอื่น ๆ เพราะมีทั้งภาพ สี และเสียง สามารถสื่อไปสู่ผู้รับให้เห็นจริงได้อย่างกว้างขวาง แพร่หลายในเวลาอันรวดเร็ว ซึ่งนำมายืนยันคตินิยมของคนไทยที่ว่า “สิบปากว่า ไม่เท่าตาเห็น” จากการทำโทรทัศน์ได้สะท้อนเหตุการณ์และสิ่งต่าง ๆ ออกมา จึงทำให้โลกแคบเข้า สามารถจะรู้ได้ว่า อะไรเกิดขึ้นที่ไหนในช่วง 24 ชั่วโมง ในเสี้ยววินาที หรือเสี้ยววินาที ด้วยการพัฒนาาระบบเทคโนโลยีการสื่อสาร (วิจิตร ศรีสอ้าน 2533 : 4)

แม้โทรทัศน์จะเจริญเติบโตอย่างรวดเร็ว ทั้งในด้านเครื่องส่ง และเครื่องรับ จนสามารถเข้าถึงครอบครัวจำนวนไม่น้อยในประเทศได้ แต่ก็ได้ละเลยการปรับปรุงคุณภาพของรายการให้ดีขึ้น กล่าวอีกนัยหนึ่ง คือ รัฐบาลไทยเน้น “Hardware” (วัสดุอุปกรณ์ หรือเทคโนโลยี) ของการสื่อสารมากกว่า “Software” (เนื้อหา หรือ รายการ) ทั้ง ๆ ที่ Software คือสิ่งสำคัญที่สุดในกระบวนการพัฒนาโดยสื่อมวลชน (เสถียร เขยประทับ 2536 : 169)

สำหรับทางด้านรัฐบาล ถือว่าเป็นองค์กรที่จะต้องอาศัยสื่อมวลชนมาก เพราะเป็นแม่บทที่จะพัฒนา หรือสร้างสรรค์ความเจริญให้แก่ประเทศ โดยรัฐบาลอาจจะต้องใช้สื่อมวลชนเพื่อการประชาสัมพันธ์ ด้วยวัตถุประสงค์เพื่อเสถียรภาพ และความปลอดภัยในชาติ สร้างความสามัคคี และส่งเสริมศีลธรรมของประชาชน (ประกอบ จารุมณี 2518 : 4)

คลื่นลูกที่สามได้เปิดศักราชใหม่ ให้แก่ยุคของการสื่อสารหลายรูปแบบ ยุคแห่งข่าวสารพัฒนา เคียงคู่ไปกับยุคแห่งเทคโนโลยี และการเปลี่ยนแปลงต่าง ๆ ส่งผลสะท้อนถึงระดับที่สำคัญอีกระดับหนึ่ง คือ สมองของคน การเรียนรู้โลก และความสามารถในการเข้าใจเรื่องราวของโลก ในตัวคนก็จะเกิดการเปลี่ยนแปลง จอห์น โอคอนเนอร์ นักวิจารณ์ของหนังสือพิมพ์นิวยอร์กไทม์ สรุปไว้สั้น ๆ ว่า “สิ่งที่แน่นอนก็คือ โทรทัศน์ไม่อาจเป็นผู้บงการได้อีกต่อไปว่าผู้คนจะต้องดูรายการอะไรในเวลาไหน” (Alvin Toffler แปลโดย รจิตลักษณ์ แสงอุไร , ยุบล เบญจรงค์กิจ , วิชา อุตมฉันท และสุกัญญา ศิระวนิช 2533 : 138)

โทรทัศน์เป็นสื่อมวลชนที่แสดงเหตุการณ์ต่าง ๆ ได้อย่างชัดเจนที่สุด เพราะคนเราสามารถรับรู้จากการได้เห็นถึง 75 % และจากการได้ยินอีก 13 % จะเห็นได้ว่า โทรทัศน์ให้ทั้งการได้เห็น และได้ยิน ผลรวมตัวเลขที่ทำให้เกิดการเรียนรู้ การรับรู้ถึง 88 % (อรรถพร เขียวถาวร 2520 : 117)

จากรายงานการสำรวจเกี่ยวกับสื่อมวลชน (วิทยุ-โทรทัศน์) ในปี 2532 ของสำนักงานสถิติแห่งชาติ สำนักนายกรัฐมนตรี ปรากฏว่าประชากรทั้งประเทศดูโทรทัศน์เป็นประจำ ร้อยละ 80.4 โดยในเขตกรุงเทพมหานครนั้นประชากรดูโทรทัศน์เป็นประจำถึงร้อยละ 91.2

นอกจากนี้ การจำแนกรายการตามรูปแบบรายการ จะไม่จำกัดว่าเนื้อหาของรายการจะอยู่ในประเภทใด สามารถแบ่งเป็นรายการที่เป็นรายการพูด ซึ่งได้แก่ การพูดคุย การอภิปราย การสัมภาษณ์ รายการที่เป็นรูปแบบนิตยสาร รายการรูปแบบสารคดี และรูปแบบการแข่งขันตอบปัญหา ซึ่งรายการในรูปแบบการพูดอาจเป็นรายการข่าวสารความรู้ หรือความบันเทิงก็ได้ แล้วแต่เนื้อหาที่น่าสนใจ (จันทน์ รังสิกุล 2533 : 143)

เหตุผลสำคัญที่ทำให้รายการทอล์คโชว์เป็นที่นิยมขึ้นมาก็เพราะ ในปัจจุบันนี้คนเราหันมาสนใจในเรื่องใกล้ตัวมากขึ้น รวมทั้งสนใจความเป็นไปของสังคม และเรื่องราวที่จะส่งผลกระทบต่อตัวเอง มากกว่าจะสนใจแต่เฉพาะเรื่องบันเทิงเท่านั้น สังเกตได้จาก ประเด็นที่ถูกใจคนดูส่วนใหญ่มักเป็นประเด็นในเรื่องใกล้ตัว เช่น เรื่องที่กระทบกระเทือนภายในครอบครัว ปัญหาการหย่าร้าง เป็นต้น

นอกจากประเด็นใกล้ตัวของผู้คนโดยทั่วไปแล้ว เรื่องราวที่กำลังได้รับความนิยมนำหน้าหนังสือพิมพ์ก็เป็นอีกประเด็นหนึ่งที่สามารถนำมาพูดคุยกันได้ แต่ด้วยความที่รายการทอล์คโชว์ประเภทนี้มีกันมากการหยิบยกประเด็นปัญหาต่าง ๆ จึงต้องมีบ้างที่ซ้ำกันเป็นเรื่องธรรมดา แต่ความน่าสนใจที่จะนำมาตัดสินอยู่ตรงจุดที่ ความลึกของปัญหา ที่แต่ละรายการต่างต้องหาวิธีที่จะนำมาเสนอให้ได้ ซึ่งหากสามารถทำได้ถึงความรู้สึกเล็ก ๆ ของคน หรือเจาะลึกเรื่องนั้นได้รอบด้านก็จะทำให้เป็นที่น่าสนใจมากยิ่งขึ้น

สื่อมวลชน คือ เวทีสำคัญที่จะให้ประชาชนได้แลกเปลี่ยนความคิดเห็น ตามสิทธิขั้นพื้นฐานของมนุษยชน คือ สิทธิในการพูด การเขียน และสิทธิในการรับรู้อันเป็นหลักการพื้นฐานของประชาธิปไตย (อรทัย ศรีสันติสุข 2535 : 23)

วิธีการที่ทำให้ประชาชนทุกคนเข้ามามีส่วนร่วมในการสื่อสารเพื่อการพัฒนา คือ การประสานสื่อมวลชนเข้ากับสื่อระหว่างบุคคล การประสานสื่อทั้งสองชนิดเข้าด้วยกันอย่างมีประสิทธิภาพ ทำให้สามารถเพิ่มประสิทธิภาพในการให้ข่าวสาร และการจูงใจ (เสถียร เขยประทับ 2536 : 265)

สำหรับรายการพูดประเภทอภิปรายก็มีอยู่ด้วยกันหลากหลายรายการ และรายการสนทนา 45 นาที ก็เป็นรายการหนึ่งซึ่งมีมานานแล้ว แต่อาจจะไม่ได้รับความนิยมเท่าที่ควร เพราะเป็นรายการเพื่อการประชาสัมพันธ์รัฐบาล และสถาบันทหาร ประเด็นปัญหาที่นำมาอภิปรายก็ไม่น่าสนใจเท่าใดนัก แต่ในปัจจุบันนโยบายในการผลิตรายการได้เปลี่ยนไปจากเดิม โดยย้ายมาอยู่ในความดูแลของบริษัท มีเดีย ออฟ มีเดียส์ จำกัด (มหาชน) ซึ่งทำให้รูปแบบเนื้อหาที่เสนอในรายการเปลี่ยนแปลงไป รวมทั้งเปลี่ยนชื่อรายการมาเป็น “รายการสนทนา 45 นาที ปัญหาบ้านเมือง”

บริษัท มีเดีย ออฟ มีเดียส์ จำกัด (มหาชน) เป็นผู้รับผิดชอบในการผลิตรายการ “สนทนา 45 นาที ปัญหาบ้านเมือง” โดยออกอากาศทุกวันอาทิตย์ เวลา 21.15-22.00 น. ทางสถานีวิทยุโทรทัศน์กองทัพบก ช่อง 5 รูปแบบรายการเป็นลักษณะ “ทอล์คโชว์” เพื่อนำเสนอปัญหาต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นในสังคมไทย ได้แก่ ปัญหาการเมือง ปัญหาสังคม ปัญหาครอบครัว และปัญหาทั่วไป ปัญหาต่าง ๆ ที่นำมาเสนอนั้น พยายามที่จะเข้าไปเกี่ยวข้องกับชนชั้นกลางของสังคมมากที่สุด เนื่องจาก เท่าที่มองในสังคมปัจจุบันของไทยนั้นปัญหาส่วนใหญ่เกิดมากกับกลุ่มชนกลุ่มนี้ ทั้งนี้ เพื่อมุ่งหวังกระตุ้นเตือนจิตสำนึกของคนไทยให้รับรู้ถึงปัญหาที่เกิดขึ้น รวมถึงวิธีการแก้ไขและสร้างความเข้าใจอันดีให้เกิดขึ้นในสังคมไทย เช่น “ปัญหาแรงงาน” ก็เป็นอีกปัญหาหนึ่งที่น่าสนใจ เนื่องจากปัจจุบันไม่ว่าจะเป็นการอพยพแรงงาน หรือ การเอาเปรียบทางด้านแรงงาน ยังมีอีกมากมาย ทางรายการจึงหยิบประเด็นนี้มาเพื่อสนทนาตีแผ่ความจริง ว่าทำไมถึงมีการอพยพแรงงานกันมาก โดยการสัมภาษณ์ข้อมูลเบื้องต้นจากผู้อพยพแรงงาน เป็นต้น

จะเห็นได้ว่า แนวคิดในการจัดรายการนั้น ไม่ใช่เพียงแค่สะท้อนสังคม หรือ เหตุการณ์ต่าง ๆ เท่านั้น แต่จะมีความคิดสร้างสรรค์ในการที่จะนำเสนอสิ่งดี ๆ ผ่านรายการออกไป เพื่อเป็นการให้การศึกษาแก่ประชาชนในอีกรูปแบบหนึ่ง

สิ่งที่น่าสนใจมากขึ้น คือ รายการมีเนื้อหาเกี่ยวกับข่าวสารปัจจุบัน ที่อยู่ในความสนใจของประชาชนไม่เพียงแต่เน้นด้านการเมืองเท่านั้น แต่รวมถึงปัญหาเศรษฐกิจ และสังคมในแง่ต่าง ๆ ซึ่งจะมีประโยชน์ในการให้ข่าวสารความรู้ ประสบการณ์ การแลกเปลี่ยนความคิดเห็น เพื่อให้ได้มุมมองที่กว้างไกลมากยิ่งขึ้น ดังนั้นผู้วิจัยจึงเห็นว่าน่าจะทำการศึกษาวิเคราะห์ว่า ในยุคสังคมข่าวสารนี้ ประชาชนได้มีพฤติกรรมการเปิดรับชม “รายการสนทนา 45 นาที ปัญหาบ้านเมือง” มากน้อยเพียงใด มีการเลือกรับชมเพราะเหตุใด และสามารถรับรู้ประโยชน์ได้เพียงใด รวมถึงความพึงพอใจที่ได้รับจาก “รายการสนทนา 45 นาที ปัญหาบ้านเมือง” ซึ่งจะวิเคราะห์กลุ่มประชาชนที่อาศัยอยู่ในเขตกรุงเทพมหานครเพราะเห็นว่าเป็นพื้นที่ที่มีการกระจายของสื่อโทรทัศน์อย่างกว้างขวาง และมีเครื่องรับโทรทัศน์โดยเฉลี่ยต่อประชาชนมากที่สุด ภายได้หัวข้อการวิจัยที่ว่า “ทัศนคติ การใช้ประโยชน์ และความพึงพอใจรายการสนทนา 45 นาที ปัญหาบ้านเมืองของผู้ชม” โดยสามารถนำผลที่ได้จากการวิจัยไปใช้เป็นข้อมูลพื้นฐานในการพัฒนาการผลิตรายการให้มีคุณภาพ มีลักษณะประเทืองปัญญา ตรงกับความต้องการของผู้ชม อันจะเป็นประโยชน์ต่อผู้ชมมากยิ่งขึ้นด้วย

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาข้อมูลเกี่ยวกับคุณลักษณะทางประชากรของผู้ชมรายการสนทนา 45 นาที ปัญหาบ้านเมือง
2. เพื่อศึกษาทัศนคติของผู้ชมที่มีต่อรายการสนทนา 45 นาที ปัญหาบ้านเมือง
3. เพื่อศึกษาพฤติกรรมการเปิดรับชมของผู้ชมรายการสนทนา 45 นาที ปัญหาบ้านเมือง
4. เพื่อศึกษาการใช้ประโยชน์ และความพึงพอใจของผู้ชมรายการสนทนา 45 นาที ปัญหาบ้านเมือง
5. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างคุณลักษณะทางประชากร กับทัศนคติ การใช้ประโยชน์ และความพึงพอใจของผู้ชมรายการสนทนา 45 นาที ปัญหาบ้านเมือง

6. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมการเปิดรับชมรายการสนทนา 45 นาที ปัญหาบ้านเมือง กับความพึงพอใจในรูปแบบ เนื้อหา และผู้ดำเนินรายการสนทนา 45 นาที ปัญหาบ้านเมือง

ปัญหานำการวิจัย

1. ผู้ชมรายการสนทนา 45 นาที ปัญหาบ้านเมือง มีลักษณะทางประชากรอย่างไร
2. ผู้ชมรายการสนทนา 45 นาที ปัญหาบ้านเมือง มีทัศนคติต่อรายการสนทนา 45 นาที ปัญหาบ้านเมืองอย่างไร
3. ผู้ชมรายการสนทนา 45 นาที ปัญหาบ้านเมือง มีพฤติกรรมการเปิดรับชมรายการสนทนา 45 นาที ปัญหาบ้านเมืองอย่างไร
4. ผู้ชมรายการสนทนา 45 นาที ปัญหาบ้านเมือง มีความสัมพันธ์กับ การใช้ประโยชน์ และความพึงพอใจต่อรายการสนทนา 45 นาที ปัญหาบ้านเมืองอย่างไร
5. คุณลักษณะทางประชากร มีความสัมพันธ์กับ ทัศนคติของผู้ชมรายการสนทนา 45 นาที ปัญหาบ้านเมือง หรือไม่
6. คุณลักษณะทางประชากร มีความสัมพันธ์กับการใช้ประโยชน์ และความพึงพอใจของผู้ชมรายการสนทนา 45 นาที ปัญหาบ้านเมือง หรือไม่
7. พฤติกรรมการเปิดรับชมรายการสนทนา 45 นาที ปัญหาบ้านเมือง มีความสัมพันธ์กับ ความพึงพอใจในรูปแบบ เนื้อหา และผู้ดำเนินรายการสนทนา 45 นาที ปัญหาบ้านเมืองหรือไม่

สมมติฐานการวิจัย

1. คุณลักษณะทางประชากร มีความสัมพันธ์กับทัศนคติของผู้ชมรายการสนทนา 45 นาที ปัญหาบ้านเมือง
2. คุณลักษณะทางประชากร มีความสัมพันธ์กับการใช้ประโยชน์ และความพึงพอใจของผู้ชมรายการสนทนา 45 นาที ปัญหาบ้านเมือง
3. พฤติกรรมการเปิดรับชมรายการสนทนา 45 นาที ปัญหาบ้านเมือง มีความสัมพันธ์กับ ความพึงพอใจในรูปแบบ เนื้อหา และผู้ดำเนินรายการสนทนา 45 นาที ปัญหาบ้านเมือง

ขอบเขตของการศึกษา

ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้มุ่งศึกษาเฉพาะประชาชนที่ได้เปิดรับชมรายการสนทนา 45 นาที ปัญหาบ้านเมือง ทั้งนี้เนื่องจากประชาชนเหล่านี้จะสามารถให้ข้อมูล หรือแสดงความคิดเห็น อันจะเป็นประโยชน์ต่อการปรับปรุงคุณภาพของรายการสนทนา 45 นาที ปัญหาบ้านเมือง ให้สามารถตอบสนองความต้องการของประชาชนกลุ่มเป้าหมายได้มากยิ่งขึ้น

นิยามศัพท์ในการวิจัย

พฤติกรรมกรเปิดรับชม	หมายถึง ความบ่อยครั้งในการเปิดรับ ช่วงเวลาที่เปิดรับ และ ปริมาณการเปิดรับรายการ โทรทัศน์ในแต่ละครั้ง
รูปแบบของรายการ	หมายถึง วิธีการนำเสนอ แกรับเชิญ และการมีส่วนร่วมของประชาชนในการแสดงความคิดเห็น
เนื้อหาของรายการ	หมายถึง สาระ หรือ สารที่ผู้ผลิตต้องการนำเสนอผ่านรายการ “สนทนา 45 นาที ปัญหาบ้านเมือง”
ช่วงเวลา	หมายถึง เวลาที่สถานีโทรทัศน์ทำการออกอากาศรายการ โทรทัศน์ ไปยังผู้ชม
ทัศนคติ	หมายถึง ความคิดเห็น หรือ ความรู้สึกของประชาชน ที่มีต่อรายการ “สนทนา 45 นาที ปัญหาบ้านเมือง” เป็นความรู้สึกที่เห็นด้วยหรือไม่เห็นด้วย
ความพึงพอใจ	หมายถึง ความรู้สึกที่ได้รับการตอบสนองความต้องการของผู้ชมในการรับชมรายการ “สนทนา 45 นาที ปัญหาบ้านเมือง”
การใช้ประโยชน์	หมายถึง การนำข้อมูลข่าวสารที่ได้รับชมไปใช้เพื่อวัตถุประสงค์ต่าง ๆ วัตถุประสงค์โดยใช้เวลาส่วนประเมนค่า 5 ระดับ คือ มากที่สุด.... มาก.... ปานกลาง....น้อย....น้อยที่สุด.....

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. สามารถนำข้อมูลจากการศึกษาไปประกอบการตัดสินใจ และ วางนโยบายการผลิตรายการให้ตรงกับกลุ่มเป้าหมายได้อย่างเหมาะสมมากยิ่งขึ้น
2. เพื่อเพิ่มพูนความรู้ทางนิเทศศาสตร์พัฒนาการ ในด้านการเปิดรับการสื่อสาร ซึ่งหมายถึงถึงลักษณะนิสัยในการใช้สื่อเพื่อรับรู้ข้อมูลข่าวสาร โดยเฉพาะสื่อโทรทัศน์
3. เพื่อปรับปรุงรายการสนทนา 45 นาที ปัญหาบ้านเมือง ให้ตรงกับความต้องการของผู้ชมมากยิ่งขึ้น

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย